

Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā ar EKL 253. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, jo tajā nav norādīts, kāpēc pasākums ir acīmredzami labvēlīgs apkārtējai videi. Bez tam, prasītāja uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā nav apskatīti argumenti, kas attiecībā uz sākotnējo lēmumu ir sniegti Pirmās instances tiesā ierosinātajā procesā.

Turpinājumā prasītāja norāda, ka apstrīdētais lēmums skar sākotnējo lēmumu, kas nav spēkā, jo ir pārkāpti būtiski formas noteikumi.

Turpinājumā prasītāja norāda, ka Komisijas lēmums attiecībā uz to, ka atbilstoši EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu, jo tas ir viennozīmīgi labvēlīgs apkārtējai videi, balstās uz nepietiekamām faktu konstatācijām.

Visbeidzot, prasītāja norāda, ka apstrīdētais lēmums bez objektīva iemesla pamatojuma neizdevīgā stāvoklī izolācijas materiālus, ko Komisija apzīmē kā "tradicionālus", jo īpaši izolācijas materiālus no minerāliem, kā arī izolācijas materiālus no atjaunojamām izejvielām, kam nav "natureplus" kvalitātes zīmes. Prasītāja uzskata, ka līdz ar to lēmums ir pretrunā ar samērīguma un nediskriminācijas principu un, tādējādi, Kopienas tiesību pamatprincipiem.

Prasība pret Eiropas Parlamentu, ko Fernanda Ehrhardt-Avancini iesniedza 2005. gada 1. jūlijā

(Lieta T-256/05)

(2005/C 229/58)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 1. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Parlamentu, ko cēla Fernanda Ērharde-Avančini [*Fernanda Ehrhardt-Avancini*], ar dzīvesvietu Luksemburgā, kuru pārstāv Žoržs Vandersandens [*Georges Vandersanden*], Lora Levī [*Laure Levi*] un Kjāra Ronci [*Chiara Ronzi*], advokāti.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

1) atcelt iecelēj institūcijas (II) lēmumu, ar kuru tiek noraidīts viņas lūgums atjaunot 207 stundas un 30 minūtes, kas ir atskaitītas no viņas atvaļinājuma un sekojoši no viņas algas/pensijas;

2) aprēķināt nokavējuma procentus;

3) piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Uz lietā norādīto faktu brīdi prasītāja bija Eiropas Parlamenta ierēdne. Eiropas Parlaments 2004. gada 21. jūlijā nosūtīja viņai vēstuli, ar kuru informēja, ka sakarā ar prombūtni laikposmā no 2004. gada 28. maija līdz 2004. gada 11. jūlijam slimības dēļ no viņas atvaļinājuma tika atrēķinātas 207 stundas un 30 minūtes. Šo lēmumu Parlaments pieņēma pēc prasītājas pārbaudes, kuru veica neatkarīgs ārsts saskaņā ar Civildienesta noteikumu 59. pantu, kas parādīja, ka prasītāja bija spējīga veikt savus pienākumus. Vēlāko prasītājas lūgumu par atskaitīto stundu atjaunošanu Parlaments vienlīdz noraidīja.

Savas prasības atbalstam prasītāja norāda uz Civildienesta 59. panta un Parlamenta iekšējo noteikumu pārkāpumu, motivējot, ka viņa ir bijusi pakļauta neatkarīga ārsta veiktai medicīniskai pārbaudei, pirms kuras viņu neizmeklēja kontrolējošais ārsts. Viņa vienlīdz norāda uz pamatošanas pienākuma, tiesību uz aizstāvēšanos un principa "*patere quam ipse legem fecisti*" pārkāpumu.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Eric Voigt iesniedza 2005. gada 30. jūnijā

(Lieta T-258/05)

(2005/C 229/59)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 30. jūnijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Ēriks Fojgts [*Eric Voigt*], ar dzīvesvietu Oranzā [*Orange*] (Francija), kuru pārstāv Bernārs Otriks [*Bernard Autric*], *avocat*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

1. uzlikt Eiropas Kopienu Komisijai pieņemt viņa 2002. gada 11. jūlija lūgumu atzīt profesionālo slimību;

2. uzlikt Eiropas Kopienu Komisijai izmaksāt procentus, sākot ar 2004. gada 28. maiju;

3. uzlikt Eiropas Kopienu Komisijai sniegt atbildes uz viņa 2004. gada 20. janvārī Izmeklēšanas un disciplīnas birojam nosūtītajiem jautājumiem;
  4. sniegt pamatojumu 2003. gada lēmumam atsaukt Eiropas Kopienu Komisijas lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu pret ierēdni (C kungu);
  5. izmaksāt zaudējumus viena miliona eiro (1 000 000) apmērā;
  6. piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 3) pakārtoti — konstatēt, ka ir jāpiešķir klasifikācija amata pakāpē A*8;
  - 4) pakārtoti — konstatēt, ka ir jāpiešķir klasifikācija amata pakāpē A*7;
  - 5) piespriest atbildētājam finansiāli nostādīt prasītāju tādā stāvoklī, kādā viņš atrastos, ja viņam būtu bijusi piešķirta pienācīga amata pakāpe, tas ir, izmaksāt iztrūkstošās summas, kuras viņam pienākas;
  - 6) piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs vēlas, lai viņa psihoafektīvie traucējumi tiek atzīti par profesionālu slimību Civildienesta noteikumu 73.a panta izpratnē. Viņš apgalvo, ka pārkāpts Civildienesta noteikumu 26. pants, kā arī tiesības uz aizstāvēšanos un tiesiskās palāvības, pārskatāmības un tiesiskās drošības principi. Viņš arī atsaucas uz procesālu kļūdu.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs apstrīd to, ka viņš klasificēts amata pakāpē A*6, atbildētājam pieņemot viņu darbā 2004. gada oktobrī.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Peter Strobl iesniedza 2005. gada 14. jūlijā

(Lieta T-260/05)

(2005/C 229/60)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 14. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Pēters Štrobls [*Peter Strobl*], ar dzīvesvietu Greifenberga-Boiernā [*Greifenberg-Beuern*] (Vācija), kuru pārstāv H.-J. Ribers [*H.-J. Rüber*], advokāts.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Eiropas Komisijas iecelējinstītūcijas 2004. gada 7. oktobra lēmumu attiecībā uz prasītāja klasifikāciju amata pakāpē A*6;
- 2) konstatēt, ka ir jāpiešķir klasifikācija amata pakāpē A*10;

Pamatojot savu prasību, prasītājs izvirza trīs pamatus. Pirmkārt viņš atsaucas uz tiesiskās palāvības principa pārkāpumu. Prasītājs uzskata, ka ņemot vērā attieksmi pret šī konkursa paziņojumam analogiskiem paziņojumiem un agrākā ierēdņu statusa noteikumus, kas bija spēkā paziņojuma sniegšanas brīdī, prasītājam radusies pamatota palāvība, ka viņu pieņemot darbā, viņš tiks iecelts amata pakāpē A7/A6, proti, tās ekvivalentā jaunajos Civildienesta noteikumos, tas ir, amata pakāpē A*8/A*10 atbilstoši XIII pielikuma 2. pantam. Pieņemšana darbā amata pakāpē A*6 atbilstoši jauno Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. pantam ir notikusi prettiesiski. Prasītājs uzskata, ka iecelējinstītūcijas jauno Civildienesta noteikumu piemērošana ir vispārējā pārskatāmības principa pārkāpums, noteiktības principa neievērošana, kā arī atpakaļejošā spēka aizlieguma neievērošana.

Kā otro pamatu prasītājs norāda to, ka viņš ir ticis diskriminēts vecuma dēļ. Klasifikācija amata pakāpē A*6 ir notikusi, pilnībā neievērojot prasītāja vecumu.

Visbeidzot, prasītājs norāda, ka jauno Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. panta piemērošana noved pie nevienlīdzīgas attieksmes pret prasītāju, salīdzinājumā ar kolēģiem, kas piedalās citos konkursos un ieņem citus amatus, bet kuriem tiek piemērota augstāka atalgojuma kategorija.